

Afscheid na 12 jaar trouwe dienst

door Wim Speth

‘Mijn hele hart en ziel ligt in dit bedrijf. Ik heb er onwijs veel tijd en energie in gestoken en ik heb met alle liefde keihard gewerkt. Ik had gehoopt nog even zo door te kunnen gaan, maar helaas, het is voorbij.

*Super bedankt
allemaal voor
de tijd van
mijn leven.’*

Geëmotioneerd en duidelijk met spijt in haar stem vertolkt Iris Snijder wat er in haar omgaat.

Plaats van handeling is de Officierskantine op het ASK.

Aanwezig zijn, naast het personeel van de manege van het Korps Rijdende Artillerie en een deel van de staf van de afdeling, genodigden die een speciale band hebben met de manege. Men is verzameld ter gelegenheid van het aanstaande afscheid van korporaal 1 Snijder, die na een dienstverband van 12 jaar terugkeert naar de burgermaatschappij. Uit alle windstreken zijn vrienden en collega's afgereisd naar de 'Knobbel' om haar de hand te drukken en blijf te geven van de waardering die alom voor haar wordt gevoeld.

Lkol Bouwmeester looft Iris Snijder voor haar inzet in de periode in Schaarsbergen en 't Harde: 'Wij zagen haar weinig op de Saksen Weimarkazerne, want Iris was altijd op de manege in Schaarsbergen te vinden. Paarden waren haar lust en leven.

Niet alleen lessen geven en paarden verzorgen maar ook het uitmesten van de stallen. Iris was er nooit te beroerd voor.' De anekdotes die vervolgens door de commandant worden opge-

lepeld zorgen voor veel hilariteit. Blij verrast is Iris als haar een bijzonder geschenk wordt aangeboden. Met het in ontvangst nemen van de prent van van Binsbergen (de Bins), voorstellende het span in galop met Gele Ridders, gaat een hartenwens van haar in vervulling. Saillant detail is dat Iris op het afgebeelde span paarden haar opleiding als Gele Ridder begonnen is. Ook wordt aan haar een repli-

ca van de Zilveren Pelsknoop overhandigd, een kleinood dat uitgereikt wordt aan dames die bijzondere verdiensten hebben voor het Korps Rijdende Artillerie.

Behalve de in de aanhef genoemde woorden spreekt Iris Snijder ook haar dank uit aan de medewerkers die haar bijzonder na aan het hart liggen. Naast haar collega's van de manege en het team waarmee zij regelmatig is opgetreden zijn dat vooral haar 'leermeesters' majoor b.d. Carel Soethout en bedrijfsleider Ellen van der Putten: 'Carel wil ik bedanken dat hij mij destijds heeft aangenomen en voor de vele lessen en wijsheden. Van hem heb ik geleerd dat, als je goed naar een paard kijkt, hij je veel vertelt. Ellen is een tof mens. Door haar heb ik mij verder kunnen ontwikkelen en zij heeft mij voortdurend gemotiveerd om door te zetten met mijn cursus.'

, , , zij heeft zich
in al die jaren
een Ridder in
hart en nieren
getoond . .

Na de lunch gaat het gezelschap naar buiten waar de ceremonie van de uitreiking van de Bronzen Medaille voor 12 jaar eerlijke en trouwe dienst plaatsvindt.

Na uitleg over de historie van deze onderscheiding gaat plaatsvervangend commandant 11 AfdRA, majoor Berkers, in op de vele verdiensten die kpl 1 Snijder voor de manege en voor het Korps heeft gehad: 'Iris heeft zich in al die jaren een Ridder in hart en nieren getoond. Zij is altijd bereid iets voor het Korps te doen, of er nu wel of geen paarden bij betrokken zijn. Iris is een vakvrouw die een ongekend enthousiasme heeft voor onze paarden. Zij verdient het vandaag het middelpunt van onze belangstelling te zijn.'

Het feest wordt voortgezet in de kantine van de manege, waar de vele cadeau's, handdrukken en omhelzingen blijken geven van even zovele waarderingen die haar ten deel vallen.

Gevraagd naar haar toekomstplannen blijkt dat die nog niet zo vast omljnd zijn: 'Ik heb enkele sollicitaties lopen. Vorige week ben ik geslaagd voor mijn diploma instructeur dressuur. Het liefst wil ik wat in de instructie gaan doen, want dat vind ik het mooiste.' Zij geeft ook aan dat wat haar betreft het contact met de Gele Ridders blijft bestaan en dat het Korps altijd een beroep op haar mag doen bij een optreden.